

Tăcerea devenise cruce

Nicolae Nistor

am încercat să vorbesc cu el
atâta tăcere de piatră
prea frig să ating
urmele lăsate
de un meșter care
a plecat după el
am lăcrimat
peste urme de lumânări
care desenau timpul trecut
cuprins de verde
amestecat cu tămâie și trandafiri
atunci am vorbit mult
foarte mult..

în inima mea tăcută
nu plecase demult
și încă vorbea
până Luna lumina peste noi
lămpile se aprindeau
în jurul nostru
zgomote de calești
și miros de flori albe
acoperite de zăpada din noi
întorceau timpul
când aruncam jobenul
și basonul se transforma
în uroborosul care se strecura
între pietre
atunci tăcerea dintre noi
devenise cruce